

i at hæve Sætserne for de store Formuer og saa for øvrigt ogsaa for de Selskaber, der har de meget store Dividender.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg haaber, at det Udvalg, der bliver nedsat, ved sit Arbejde vil bidrage til, at der virkelig kommer Klarhed over de Indtægter, alle Samfundsborgerne har, hvad enten de bor paa Landet eller i Byerne.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen omtalte en Artikel, jeg havde skrevet i et Viborg-Blad om Skoleinspektører. Det glæder mig i høj Grad, at det ærede Medlem har læst den, for det var en god Artikel. Idet jeg skrev om disse Skoleinspektører, nævnte jeg ogsaa, at jeg derved kom til at tænke paa dem med Metoderne og dem med Kæphestene, og jeg nævnte udtrykkelig, hvorledes jeg mente, det vilde komme til at gaa, naar det ærede Medlem blev Undervisningsminister. Den Tid kan jo komme, og der er ingen Tvivl om, at han saa kun vilde ansætte som Skoleinspektører netop dem, om hvem han vidste, at de vilde ride hans egne Kæpheste. Vi i dette Ting ved, hvor mange Kæpheste det ærede Medlem har at skulle have redet; og naar jeg har hørt det ærede Medlem udtale, at man skal stræbe efter at faa Børnene til at tvivle om alt, saa er det af den Slags Kæpheste, jeg ikke holder af at faa redet i Landsbyskolerne. Det ærede Medlem vilde sikkert i saa Fald slutte fra sine Erfaringer ved det store københavnske Skolevæsen til Forholdene i Landsbyskolen, som han ikke kender noget videre til. Han vilde sende en Strøm af cand. mag.'er udover Landet som Skoleinspektører, Folk, som ikke forstaa de Forhold, hvorunder der i al Almindelighed arbejdes i smaa Landsbyskoler.

Det ærede Medlem gør sig stadig skyldig i Misforstaaelser og Fejtagelser. Han staar her og taler om Gaardmændenes Skatteforhold, som om Gaardmænd var en Enhed. En Gaardmand, der har god Jord, op til en halv Snes Tønder Hartkorn, og en Gaardmand, der bor i en af

Jyllands magre Egne og har lige 1 Tønde Hartkorn og maaske skylder paa sin Gaard det, den er værd, er for det ærede Medlem en Enhed. Men der er meget stor Forskel paa deres Forhold. Men det er den stadige Gentagelse, vi kender fra „Social-Demokraten“. Det er Bønderne, der skal lægges for Had, det er Bønderne, hvis Handlinger skal underlægges de sletteste Motiver, det er Bønderne, man tillægger den største Villie til at snyde Landet for Skat. Dem, der bor i Byerne, er der ikke noget at sige paa, med dem er det i sin gode Orden.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Efter dette sagkyndige Indlæg om Skat paa Indtægt og Formue kan jeg vist fatte mig temmelig kort. Der er ingen Grund til at indlade mig i en Diskussion om Pædagogik med det ærede Medlem, og jeg vilde ogsaa komme i Konflikt med den ærede Formand, hvis jeg gjorde det. Det, der har Interesse, er den ene Ting, at det ærede Medlem bestrider min Ret til at tale om Skatteansættelse, fordi jeg ikke har en Gaard, medens han skriver Artikler vedrørende Skolevæsenet, om hvilke han med den klædelige Beskedenhed, der altid udmærker ham, siger, at de er glimrende. Naar det ærede Medlem kan det, maa jeg ogsaa kunne tale med om Statistik, skønt jeg ingen Gaard har. — Med Hensyn til Gaardmændene vil jeg sige, at det er med fuld Ret, jeg bruger dette Begreb. Jeg har, sidst da jeg undersøgte den Sag, fundet det i „Landbrugets Aarvog“ i en Statistik over Jordens Fordeling her i Landet, hvor man ogsaa nævner Gaardmænd og Husmænd. Det er sikkert en Bog, det ærede Medlem har Respekt for, for Redaktøren af den Bog hedder Madsen-Mygdal og er indentisk med den højtærede Landbrugsminister; saa Begrebet Gaardmænd er saamænd et godt Begreb. Nej, de ærede Medlemmer af Venstre skulde, naar de ikke har andet at sige end det, det ærede Medlem nu sagde, for deres egen og Gaardmændenes Skyld hellere tie stille; for den